

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (четвърти състав) от 9 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia e Instrucción № 3 de Teruel — Испания) — XZ/Ibercaja Banco, SA

(Дело C-452/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Договор за ипотечен кредит — Клауза за ограничаване на променливостта на лихвеният процент (клауза за „долен праг“) — Договор за новация — Отказ от предявяване на иск срещу договорните клаузи — Липса на обвързващо действие)

(2020/C 287/02)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción № 3 de Teruel

Страни в главното производство

Ищец: XZ

Ответник: Ibercaja Banco, SA

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че допуска за клауза в договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, чийто неравноправен характер може да бъде установен по съдебен ред, да може да се сключи договор за новация между този продавач или доставчик и този потребител, с който потребителят се отказва от последиците, до които би довело обявяването на неравноправния характер на тази клауза, при условие че този отказ е направен при свободно и информирано съгласие на потребителя, което националният съд трябва да провери.
- 2) Член 3, параграф 2 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че самата клауза от договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, за да бъде изменена потенциално неравноправна клауза от сключен между тях предишен договор или за да се уредят последиците от неравноправния характер на тази друга клауза, може да се счита за клауза, която не е била индивидуално договорена, и евентуално да бъде обявена за неравноправна.
- 3) Член 3, параграф 1, член 4, параграф 2 и член 5 от Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че изискването за прозрачност, наложено на продавач или доставчик по силата на тези разпоредби, предполага, че при сключването на договор за ипотечен кредит, основан на променлив лихвен процент, в който е включена клауза за „долен праг“, потребителят трябва да бъде в състояние да разбере произтичащите за него икономически последици от въведения с тази клауза за „долен праг“ механизъм, а именно благодарение на предоставянето на информацията за колебанията в миналото на индекса, въз основа на който се изчислява приложимият лихвен процент.
- 4) Член 3, параграф 1 от Директива 93/13, във връзка с точка 1, буква р) от приложението към нея, както и член 6, параграф 1 от същата трябва да се тълкуват в следния смисъл:

- клаузата, договорена в сключен между продавач или доставчик и потребител договор с оглед на разрешаването на съществуващ спор, с която потребителят се отказва да предяви пред националния съд претенциите, които би могъл да изложи при липсата на тази клауза, може да бъде квалифицирана като „неравнопоставена“, по-конкретно ако този потребител не е могъл да разполага с относимата информация, позволяваща му да разбере правните последици, произтичащи за него от тази клауза,
- клаузата, с която същият потребител се отказва, по отношение на бъдещи спорове, от съдебните иски, основаващи се на правата, които има по силата на Директива 93/13, не обвързва потребителя.

(¹) ОВ С 381, 22.10.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 9 юли 2020 г. — Чешка република/Европейска комисия

(Дело C-575/18 P) (¹)

(Обжалване — Собствени ресурси на Европейския съюз — Финансова отговорност на държавите членки — Искане за освобождаване от задължението за предоставяне на собствени ресурси — Жалба за отмяна — Допустимост — Писмо от Европейската комисия — Понятие „обжалваем акт“ — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Ефективна съдебна защита — Иск за неоснователно обогатяване на Съюза)

(2020/C 287/03)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Чешка република (представители: О. Serdula, J. Vlácil и М. Smolek)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: първоначално М. Owsiany-Hornung и Z. Malůšková, впоследствие Z. Malůšková и J.-P. Kerrenne)

Страна, встъпила в подкрепа на жалбоподателя: Кралство Нидерландия (представители: М. К. Bulterman, С. S. Schillemans, М. L. Noort, М. H. S. Gijzen и J. Langer)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Чешката република понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Кралство Нидерландия понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 408, 12.11.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 9 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris — Франция) — Santen SAS/Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

(Дело C-673/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Лекарствен продукт за хуманна употреба — Сертификат за допълнителна закрила на лекарствените продукти — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Член 3, буква з) — Условия за издаване на сертификат — Получаване на първо разрешение за пускане на пазара на продукта като лекарствен продукт — Разрешение за пускане на пазара на ново терапевтично приложение на известна активна съставка)

(2020/C 287/04)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris